

Sygn. akt IV Ka 492/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Marta Legeny-Błaszczyk (spr.)

Sędziowie SO Ireneusz Grodek

SO Tomasz Ignaczak

Protokolant sekr. sądowy Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Roberta Wiznera

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2014 roku

sprawy **P. A.**

skazanego wyrokiem łącznym

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 13 czerwca 2014 roku sygn. akt II K 175/14

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 438 pkt 2 kpk, art. 634 kpk **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że** podstawę prawną rozstrzygnięć o karze łącznej zawartych w punkcie 1 i 2 uzupełnia o przepisy art. 89 § 1 kk i art. 89 § 1 a kk;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od skazanego P. A. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20,00 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 492/14

UZASADNIENIE

Obrońca P. A. wystąpił do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego obejmującego prawomocne skazania:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 19 lutego 2013 roku sygn. akt II K 503/12 za czyn popełniony 20 marca 2013 roku wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 4 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem na okres próby 3 lat,

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 25.03.2013 roku sygn. akt II K 994/12 za czyn popełniony 26.10.2010 roku wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem na okres próby 4 lat,

przy zastosowaniu, ze względu na jednorodność popełnionych przestępstw i niewielką różnicę czasową między nimi, zasady absorpcji.

P. A. został skazany następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 18.07.2008 roku, sygn. akt II K 309/07, za czyn popełniony 23.03.2007r., wyczerpujący dyspozycję art. 158 § 1 kk, za który na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 58 § 3 kk i art. 33 § 1 i 3 kk orzeczono karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych,

II. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 31.01.2011 roku, sygn. akt II K 1268/10, za czyn popełniony 05.08.2010r., wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 1 kk, za który na podstawie art. 178a § 1 kk orzeczono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat, a na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 roku, zaliczając na poczet orzeczonego zakazu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od 05.08.2010 roku, a następnie zarządziło wykonanie kary pozbawienia wolności postanowieniem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 13.08.2012 roku w sprawie II Ko 2900/12,

III. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 10.04.2012 roku, sygn. akt II K 1297/11, za czyn popełniony 25.08.2011r., wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 4 kk, za który na podstawie art. 178a § 4 kk orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat, a na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 lat, a następnie zarządziło wykonanie kary pozbawienia wolności postanowieniem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 03.10.2013 roku w sprawie II Ko 1115/13,

IV. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 08.05.2012 roku, sygn. akt II K 189/12, za czyn popełniony 22.01.2012 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk, za który na podstawie art. 278 § 1 kk orzeczono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat, a następnie zarządziło wykonanie kary pozbawienia wolności postanowieniem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 03.10.2013 roku w sprawie II Ko 1114/13, a na poczet zarządzonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 22.01.2012 roku do 23.01.2012 roku postanowieniem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 21.01.2014 roku,

V. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 19.02.2013 roku, sygn. akt II K 503/12, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 12.04.2013r., sygn. akt IV Ka 200/13, za czyn popełniony 20.03.2012r., wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 4 kk, za który na podstawie art. 178a § 4 kk orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, na podstawie art. 71 § 1 kk grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych, a na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 6 lat,

VI. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 25.03.2013 roku, sygn. akt II K 994/12, za czyn popełniony 26.10.2010 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk, za który na podstawie art. 279 § 1 kk orzeczono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat, a na podstawie art. 71 § 1 kk grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,

VII. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 27.11.2013 roku, sygn. akt II K 773/12, za czyn popełniony 07.04.2012 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk, za który na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk orzeczono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Sąd Rejonowy w **Tomaszowie Mazowieckim** wyrokiem łącznym z dnia 13 czerwca 2014 r. w sprawie II K 175/14

1. połączył prawomocne wyroki:

a) Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 31.01.2011 roku, sygn. akt II K 1268/10,

b) Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 25.03.2013 roku, sygn. akt II K 994/12

i na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 kk w zw. z art. 569§1 kpk wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

2. połączył prawomocne wyroki:

a) Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 10.04.2012 roku, sygn. akt II K 1297/11

b) Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 08.05.2012 roku, sygn. akt II K 189/12,

c) Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 19.02.2013 roku, sygn. akt II K 503/12,

d) Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 27.11.2013 roku, sygn. akt II K 773/12

i na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 kk w zw. z art. 569§1 kpk wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 90 § 2 kk w zw. z art. 85 kk i art. 86 § 1 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 7 lat,

3. uznał wyroki opisane w punktach II, III, IV, V, VI i VII wyroku łącznego w części dotyczącej kar pozbawienia wolności oraz wyroki opisane w punktach III i V wyroku łącznego w części dotyczącej orzeczonych środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego za pochłonięte wyrokiem łącznym, a w pozostałym zakresie pozostawił je do odrębnego wykonania,

4. na podstawie art. 71 § 2 kk stwierdził, że grzywna orzeczona wyrokiem opisanym w punkcie V wyroku łącznego nie podlega wykonaniu,

5. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie 2 kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu P. A. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania w dniach 22 i 23 stycznia 2012 roku w sprawie II K 189/12 oraz w dniach 07 i 08 kwietnia 2012 roku w sprawie II K 773/12 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

6. początek biegu kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1 określił na dzień 18 stycznia 2014 roku,

7. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w części dotyczącej wydania wyroku łącznego obejmującego karę opisaną w punkcie I,

8. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył obrońca skazanego P. A. w części dotyczącej wymiaru kary łącznej.

Apelacja obrońcy skazanego wywiedziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt 2 i 4 kpk zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:

- rażąco niewspółmierność orzeczonych kar łącznych poprzez nierozważnie warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie pierwszym wyroku oraz zastosowanie zasady zbliżonej do zasady kumulacji przy wymiarze w punkcie drugim zaskarżonego wyroku kary łącznej 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 4, 410 i 424 § 1 pkt 1 kpk, które miało wpływ na treść wyroku polegające na oparciu orzeczenia tylko na dowodach obciążających, bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wydanie wyroku łącznego poprzez złagodzenie kary opisanej w punkcie 2 wyroku oraz warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności z punktu 1 wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego nie podlega uwzględnieniu, a podniesione w niej zarzuty uznać należało za oczywiście bezzasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że sąd rejonowy prawidłowo objął zaskarżonym wyrokiem łącznym nie tylko wyroki wskazane we wniosku, lecz wszystkie wyroki, które zgodnie z kartą karną, zapadły wobec skazanego P. A., a nie uległy jeszcze zatarciu. W sprawie o wydanie wyroku łącznego wniosek strony inicjuje postępowanie w tym przedmiocie, jednak nie określa granic rozpoznania sprawy. Dlatego przy wielości prawomocnych skazań sąd kierując się dyspozycją art. 85 kk, obowiązany jest poddać analizie wszystkie prawomocne skazania, które nie uległy zatarciu.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 85 kk sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Jak wynika z zawartych w aktach sprawy odpisów wyroków i załączonych akt spraw P. A. został skazany siedmioma wyrokami tj.:

I. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 18.07.2008 roku, sygn. akt II K 309/07, za czyn popełniony 23.03.2007r.,

II. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 31.01.2011 roku, sygn. akt II K 1268/10, za czyn popełniony 05.08.2010r.,

III. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 10.04.2012 roku, sygn. akt II K 1297/11, za czyn popełniony 25.08.2011r.,

IV. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 08.05.2012 roku, sygn. akt II K 189/12, za czyn popełniony 22.01.2012 roku,

V. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 19.02.2013 roku, sygn. akt II K 503/12, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 12.04.2013r., sygn. akt IV Ka 200/13, za czyn popełniony 20.03.2012r.,

VI. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 25.03.2013 roku, sygn. akt II K 994/12, za czyn popełniony 26.10.2010 roku,

VII. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 27.11.2013 roku, sygn. akt II K 773/12, za czyn popełniony 07.04.2012 roku.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że zgodnie z zasadami określonymi w art. 85 kk połączeniu podlegają wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 31.01.2011 roku, sygn. akt II K 1268/10 i wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 25.03.2013 roku, sygn. akt II K 994/12. Przestępstwa, których dotyczą oba te wyroki (z dnia 05.08.2010r. i 26.10.2010r.) popełnione zostały przed wydaniem pierwszego dotyczącego ich wyroku tj. przed dniem 31.01.2011r.

Natomiast drugim węzłem kary łącznej, zgodnie z zasadami określonymi w art. 85 kk, objęte są wyroki:

- Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 10.04.2012 roku, sygn. akt II K 1297/11,
- Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 08.05.2012 roku, sygn. akt II K 189/12,
- Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 19.02.2013 roku, sygn. akt II K 503/12,
- Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 27.11.2013 roku, sygn. akt II K 773/12.

Przestępstwa, których dotyczą w/w wyroki (z dnia 25.08.2011r., 22.01.2012r., 20.03.2012r. i 07.04.2012r.) popełnione zostały przed wydaniem pierwszego dotyczącego ich wyroku tj. przed dniem 10.04.2012r.

Mając na uwadze, że wszystkie przestępstwa objęte w/w wyrokami zostały popełnione po dniu 08 czerwca 2010r., tj. po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 05 listopada 2009r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. Nr 206, poz. 1589) brak jest w rozpoznawanej sprawie ograniczeń w dopuszczalności łączenia kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania. W związku bowiem z wprowadzeniem § 1a do art. 89 kk sąd ma obecnie możliwość łączenia kar „z” i „bez” warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i wymierzenia, jako kary łącznej, w przypadku niestwierdzenia przesłanek z art. 69 kk, kary bezwzględnej pozbawienia wolności.

Połączeniu nie podlega natomiast wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 18 lipca 2008 roku w sprawie II K 309/07, gdyż skazanie tym wyrokiem obejmuje przestępstwo popełnione w dniu 23.03.2007r.

W odniesieniu do wywodów apelacji wskazać należy, że nie ma racji skarżący zarzucając zaskarżonemu wyrokowi rażąco niewspółmierność orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności.

Podkreślić należy, że zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem i poglądami doktryny kara łączna to szczególna kara wymierzana niejako „na nowo” i jako taka stanowić musi syntetyczną - całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową - z punktu widzenia prewencyjnego - reakcją na popełnione czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości - pozostających w realnym zbiegu - przestępstw. Na marginesie należy także zauważyć, że co do zasady taki stan rzeczy może w wyroku łącznym nawet pogorszyć sytuację skazanego, w szczególności przy łączeniu wyroków zawierających już kary łączne, bądź kary orzeczone za ciąg przestępstw, bowiem sąd orzekający nową karę łączną nie tylko nie jest związany wymierzonymi w poszczególnych sprawach karami łącznymi, ale i granice nowej kary łącznej nie wyznaczają mu poprzednio orzeczone kary łączne, a wyłącznie granice te są wyznaczone wysokością kar jednostkowych orzeczonych za poszczególne przestępstwa przypisane skazanemu w wyrokach podlegających łączeniu.

Uznać należy, że sąd pierwszej instancji należycie ustalił i ocenił okoliczności podmiotowe dotyczące osoby sprawcy, jak również prawidłowo umotywowował rodzaj zaistniałego między przestępstwami związku podmiotowo-przedmiotowego mającego wpływ na wybór zasady kształtowania kary łącznej pozbawienia wolności.

Na tle orzecznictwa Sądu Najwyższego wykształciła się reguła, że zasada absorpcji, której zastosowania domaga się skarżący, powinna być stosowana tam, gdzie między zbiegającymi się przestępstwami zachodzi bliski związek podmiotowy i przedmiotowy. Zatem tam gdzie związek ten jest dalszy, kara powinna być zbliżona do kumulacji (OSPIKA 1962 poz.35, OSNKW 1976, poz.33).

W rozpoznawanej sprawie, jak trafnie uznał sąd pierwszej instancji, związek zachodzący pomiędzy przestępstwami, za które P. A. został skazany wyrokami opisanymi w punktach II i VI wyroku łącznego oraz pomiędzy wyrokami opisanymi w punktach III, IV, V i VII wyroku łącznego nie jest dość bliski.

I tak jeżeli chodzi o wyroki opisane w punktach II i VI wyroku łącznego stwierdzić należy, że choć P. A. przestępstwa te popełnił w dość bliskim odstępie czasowym – 2,5 miesiąca, to nie spełniają one przesłanki bliskiego związku

przestrzennego i motywacyjnego. Skazany popełnił bowiem przestępstwa skierowane przeciwko innym dobrom chronionym prawem (bezpieczeństwu w komunikacji i mieniu), działał z różną motywacją, a nadto różny był sposób działania skazanego.

Tą samą argumentacją objąć należy połączone węzłem kary łącznej wyroki z punktów III, IV, V i VII zaskarżonego wyroku łącznego. W tym wypadku najdłuższy odstęp czasu pomiędzy przestępstwami wynosi pół roku, jednakże skierowane są one zarówno przeciwko mieniu, jak i bezpieczeństwu w komunikacji. Różny był też sposób działania przy ich popełnianiu oraz towarzysząca im motywacja.

Zgodnie zaś z utrwalonym w orzecznictwie poglądem zasadę pełnej absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej zupełnie wyjątkowo, gdy związek podmiotowo-przedmiotowy zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa, jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw, gdy nie potrzeba podwyższać progu represji karnej. Priorytetową zasadą kary łącznej jest zatem zasada asperacji, natomiast wyjątkiem – zasada absorpcji albo kumulacji.

Popełnienie różnych przestępstw, tak jak w przypadku skazanego P. A., powoduje, że stosowanie zasady pełnej absorpcji kar jednostkowych kłóciłoby się z wymaganiami prewencji ogólnej i szczególnej, gdyż prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego więcej niż jedno przestępstwo i praktycznie do bezkarności innych działań. Dlatego absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną – co do sprawcy – przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie wielu przestępstw.

Wymiar kary łącznej zgodnie z treścią przepisu art. 86 § 1 kk określa się w granicach od najwyższej z orzeczonych kar jednostkowych do sumy kar. Sąd pierwszej instancji miał zatem możliwość orzec kary łączne w rozmiarze od 1 roku i 6 miesięcy do 2 lat pozbawienia wolności w pierwszym przypadku oraz od 1 roku do 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności w przypadku drugiego węzła kary łącznej.

Wymierzone przez sąd rejonowy kary łączne - 1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności w przypadku wyroków opisanych w punktach II i VI oraz 2 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności w przypadku wyroków opisanych w punktach III, IV, V i VII mieszczą się zatem w granicach określonych w tym przepisie a sąd rejonowy prawidłowo zastosował przy łączeniu kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego P. A. zasadę asperacji.

Skonstatować przy tym należy, że orzeczonych kar łącznych, w szczególności kary 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności – przy uwzględnieniu wskazanej wyżej sumy kar jednostkowych, w żadnym razie nie sposób uznać za rażąco surową.

Wbrew twierdzeniom apelującego, sąd rejonowy rozważył wszystkie istotne okoliczności decydujące o wymiarze kary oraz mające wpływ na podjęcie decyzji o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności

Odnosnie do zawartego w apelacji wniosku o warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonych wobec skazanego P. A. kar łącznych wskazać należy, że zgodnie z dyspozycją przepisu art. 69 § 1 kk kara łączna orzeczona w punkcie 2 zaskarżonego wyroku tj. kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności nie jest w ogóle karą podlegającą warunkowemu zawieszeniu, gdyż jej wymiar przekracza 2 lata, a Sąd Odwoławczy, stosownie do przedstawionych powyżej rozważań, nie znalazł podstaw do zmniejszenia jej wymiaru. Jeżeli natomiast chodzi o karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie 1 zaskarżonego wyroku stwierdzić należy, że mając na uwadze postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia skazanego oraz jego zachowanie po popełnieniu przestępstw (art. 69 § 2 kk) brak jest podstaw do przyjęcia, że orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczające dla osiągnięcia wobec skazanego celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Wielokrotna powrotność skazanego do popełniania przestępstw wyraźnie pokazuje, że dotychczas stosowane kary z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności nie przyniosły zamierzonego efektu, były zbyt łagodne i nie spełniły swojej funkcji zakresie prewencji indywidualnej. O pozytywnej prognozie kryminologicznej nie może przesądzać, jak chce tego obrońca skazanego, podjęcie przez skazanego

współpracy z organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Na podjęcie decyzji o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności nie mają też wpływu, wbrew twierdzeniom apelującego, okoliczności popełnienia przestępstw. Opisana natomiast w piśmie matki skazanego – k. 74-75 sytuacja rodzinna skazanego, w tym w szczególności stan zdrowia matki skazanego i konieczność sprawowania nad nią opieki, mogą być ewentualną podstawą wniosku o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności.

Żadnych zastrzeżeń nie budzi też wymiar w punkcie 3 zaskarżonego wyroku łącznego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego ani też pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w punktach 4-8, które zresztą nie były kwestionowane w rozpoznawanej apelacji.

Reasumując, Sąd Odwoławczy podziela w całości zasadność i prawidłowość dokonanego przez sąd rejonowy połączenia zapadłych wobec skazanego P. A. wyroków, jak również wymiar orzeczonych kar łącznych. Jednakże mając na uwadze, że w przedmiotowej sprawie połączeniu podlegały kary pozbawienia wolności z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, podstawę prawną do wymierzenia bezwzględnych kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych w zaskarżonym wyroku łącznym, winny stanowić przepisy art. 85 kk w zw. z art. 89 § 1 kk w zw. z art. 89 § 1a kk. W tym zakresie zasła konieczność zmiany zaskarżonego wyroku.

Z powyższych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania odwoławczego stanowiły przepisy wskazane w części dyspozytywnej wyroku.